

HALT AAN DE VERDERE ONTTOVERING VAN BRUGGE

Er moet een reden zijn waarom zo velen zich door Brugge laten betoveren. Ja, vanwaar die collectieve betovering? Het antwoord is simpel: Brugge is een betoverende stad. Of ietwat bescheidener geformuleerd: in Brugge zijn ongewoon veel elementen van betovering voorhanden.

Er zijn (gelukkig véél) mensen die zich laten vervoeren door de bijzondere charme van onze stad, net zoals ze zich laten vervoeren door muziek, poëzie, sensuele schoonheid of een prachtig landschap. Anderen ontkennen weliswaar de betoverende kracht van een stad als Brugge niet, maar zijn vooral gefocust op de slimme exploitatie ervan. Ze zijn zelfs bereid te investeren in zakelijke projecten die volgens hen de aantrekkelijkheid van de stad nog zullen verhogen. Max Weber had wellicht dergelijke mensen voor ogen toen hij in 1822 zijn bekende voordracht hield over '*Rationalisering, vooruitgang en onttovering van de wereld.*' Ten slotte blijken er ook mensen te bestaan met een zo matte geest, dat zij "*zelfs de dingen die aan de aarde ontspruiten niet zien of begroeten*" (Thomas Merton). Laat staan dat zij onder de bekoring zouden vallen van oude gebouwen. Aan zulke ongelukkige één-dimensionelen dacht ik bij het doornemen van het document '**Het voormalige klooster van de Redemptoristinnen in Brugge, een alarmkreet**'. (on line op www.ggf.be bij diverse persberichten augustus 2009)

Zouden met verbeelding en historische gevoeligheid begiftigde projectontwikkelaars zich ooit aanmatigen een merkwaardig kloostercomplex, zoals beschreven in voornoemd document, onherroepelijk te verminken ten voordele van een paar banale appartementsblokken? Neen, toch. Als de architectuurhistoricus en filosoof Vincent Scully van een architect zegt : "*His buildings adjust their style to the place*", geeft hij een compliment. Evengoed is een blaam op zijn plaats voor al wie op de site van de Brugse Rode Nonnen een bouwwerk wil neerpoten dat noch stijl- noch zielsverwant is met het klooster.

Sprekend voor de Brugse actiegroep Groen Vzw (en mede namens GGF, Groene Gordel Front in Brugge en Ommeland & de bosdichters van de Lappersfort Poets Society) zou ik er willen aan herinneren dat een oude tuin in de stad niet enkel een magische plaats is waar mensen rust, schoonheid en troost kunnen vinden, maar ook een potentieel zeer waardevolle biotoop. Studies hebben uitgewezen dat in sommige wijken van Londen, waar een verstandig tuin- en parkbeleid wordt gevoerd, de biodiversiteit groter is dan in het omliggende platteland. Het zal wel geen verrassing zijn dat Groen Vzw zich radicaal kant tegen de geplande vernietiging van een deel van de kloostertuin van de Redemptoristinnen.

De Romeinen wisten het al: "*Een zaak kan slechts in zoverre begrepen worden als zij wordt bemind*" (Res in tantum intellegitur, in quantum amatur). Wie niet in staat is om de vele soorten betovering te ervaren die uitgaan van een oud klooster noch om de bijhorende kloostertuin te betreden als door een mystieke poort, zou zichzelf vrijwillig moeten ontslaan als wouldbe-ontwikkelaar van dergelijke site.

De mysterieuze charme van Brugge is niet gediend met politici, ontwikkelaars en architecten, die uit onwetendheid of ongevoeligheid actieve agenten zijn van de onttovering van de stad. Men vertrouwde de oude panden en tuinen van Brugge liever toe aan mensen die begrijpen waarom de historicus en journalist Frans Verleyen op zijn grafsteen in Lissewege liet beitelen : "*Het beste is, het raadsel te vergroten.*"

Jozef De Coster, actiegroep Groen Vzw (mede namens GGF, Groene Gordel Front in Brugge en Ommeland & de bosdichters van de Lappersfort Poets Society) 18.08.09